

LÁNG Orsolya

A császárné panasza

1

Gyűlölöm a boldogságot, nézett a szemembe,
azután mindig valami rossz következik,
amitől már előre rettegek.

A hétköznapiok sunnyogásában nem is sejteni kies voltát.

2*Pina Bauschnak*

Mozgás-e már
vagy rögzített pillanat?

A sötét felületek hangosak.
Üldözőbe veszik a vadat, amaz meg
finom harisnyában a sárba térdepel.

Bátortalanul, de nem félve
dobja el magától a mozdulatokat,
alig érintkezik velük.

Sátrat ütnek a lapockák,
egymást tükröző bőrháromszögek.

Az elnyelt hangokból hó keletkezik.

Kalapos apák vonszolják a vigasztalhatatlant
kerülgetnek bokrokat, földrögöket.

Az esetlegesség jelöli ki útjukat
olyan biztos kézzel, mint ahogy
sebbe fut a kés másodszor is.

Mindegy, milyen irányból hívja fel
magára a lesújtó pillanatot
a figyelem.

A szabálykövetőkből
lesznek őrzők és támadók.